

градъ Мадритъ; тѣзи които ще изгорѣтъ ще излѣзтъ отъ тъмницѣтъ на инквизиціята за да отидѣтъ въ църква; тѣ щѣхъ да излѣзтъ по пладня

— Слѣдователно?

— Слѣдователно . . . то е ужасъ . . . злонравіе . . .

— Безъ сумнѣніе! извика съ участіе Пикильо.

— Безъ сумнѣніе, повтори другийтъ двойно разсърденъ; има два часа какъ чакамы тука! Два часа бяхъ въ махалата на светого Доминика, и чакамъ отъ дванайсетътъ. »

Пикильо останж нѣмъ.

« Ами азъ! извика еднатъ возачъ, който сѣмъ тука отъ понапредъ еще? »

— И азъ чакъ отъ зараньта! рече една градинарка, защото са бояхъ че не ще намѣриж мѣсто.

— Казватъ че церемоніята ще бжде много хубава, рече возачьтъ, че ще сж сичкытъ дванайсетъ.

— Казахъ ми че сж петнайсетъ, рече една винопродавка.

— Увѣрена сѣмъ че сж дванайсетъ, повтори градинарката. Кумецьтъ ми, който е членъ отъ инквизиціята, добъръ человекъ Познавашъ ли го съсѣдке?

— Познавамъ ли го пыташъ! отговори винопродавката; онзи день са напи на дугеня ни.

— Кумецьтъ ми даде подробны извѣстія: сичкытъ сж дванадесетъ: седемъ еретицы цѣлы, трима Евреи и двама Мавры.

— О! ще бжде хубаво! . . . рече винопродавката.

— Има мѣжду тѣхъ нѣкои които гнѣяхъ петъ години въ тъмницѣтъ окованы въ желѣза съ сухъ хлѣбъ и съ вода цѣла недѣля.

— Наистина! попыта возачьтъ.

— И въ недѣля съ мжченія.

— О! о!

— И пакъ не повѣрвахъ; останжж непреклонны.

личното горенъе на живы человекы, по рѣшеніе на крѣпнишкото сждовище на инквизиціята, обвиняваны или подозрѣваны въ ересъ.